

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 19. junija 2014*

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 45 PDEU — Direktiva 2004/38/ES — Člen 7 — Pojem ‚delavec‘ — Državljanica Evropske unije, ki je prenehala delati zaradi fizičnih omejitev, povezanih z visoko nosečnostjo in posledicami poroda“

V zadevi C-507/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom (Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 31. oktobra 2012, ki je prispela na Sodišče 8. novembra 2012, v postopku

Jessy Saint Prix

proti

Secretary of State for Work and Pensions,

ob udeležbi

AIRE Centre,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano (poročevalec), predsednik senata, A. Borg Barthet, E. Levits, sodnika, M. Berger, sodnica, in S. Rodin, sodnik,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: M.-A. Gaudissart, vodja oddelka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. novembra 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za J. Saint Prix R. Drabble, QC, po pooblastilu M. Spencerja, solicitor,
- za AIRE Centre J. Stratford, QC, in M. Moriarty, barrister, po pooblastilu D. Dasa, solicitor,
- za vlado Združenega kraljestva V. Kaye in A. Robinson, agenta, skupaj z B. Kennelyjem in J. Coppelom, barristers,
- za poljsko vlado B. Majczyna in M. Szpunar, agenta,

* Jezik postopka: angleščina.

- za Evropsko komisijo C. Tufvesson, J. Enegren in M. Wilderspin, agenti,
- za Autorité de surveillance AELE X. Lewis, M. Moustakali in C. Howdle, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. decembra 2013

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago pojma „delavec“ v smislu člena 45 PDEU in člena 7 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med J. Saint Prix in Secretary of State for Work and Pensions (v nadaljevanju: Secretary of State), ker ji zadnjenavedeni ni odobril varstvenega dodatka.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah od 2 do 4 in 31 Direktive 2004/38 je navedeno:
 - „(2) Prosti pretok oseb predstavlja eno od temeljnih svoboščin notranjega trga, ki zajema področje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljena svoboda v skladu z določbami Pogodbe [ES].
 - (3) Državljanstvo Unije bi moralo predstavljati temeljni status državljanov držav članic, ko uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja in prebivanja. Zato je treba kodificirati in pregledati obstoječe instrumente Skupnosti, ki ločeno obravnavajo delavce, samozaposlene osebe kot tudi študente in druge nezaposlene osebe z namenom poenostavitve in krepite pravice do prostega gibanja in prebivanja vseh državljanov Unije.
 - (4) Da bi presegli takšen sektorski in posamični pristop k pravici do prostega gibanja in prebivanja ter olajšali uresničevanje te pravice, je potreben enotni pravni akt, s katerim bo spremenjena Uredba Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 15), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2434/92 z dne 27. julija 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 69)] in razveljavljeni naslednji pravni akti: Direktiva Sveta 68/360/EGS z dne 15. oktobra 1968 o odpravi omejitev gibanja in prebivanja v Skupnosti za delavce držav članic in za njihove družine [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 27)], Direktiva Sveta 73/148/EGS z dne 21. maja 1973 o odpravi omejitev gibanja in bivanja v Skupnosti za državljane držav članic v zvezi z ustanavljanjem in opravljanjem storitev [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 167)], Direktiva Sveta 90/364/EGS z dne 28. junija 1990 o pravici do prebivanja [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 20, zvezek 1, str. 3)], Direktiva Sveta 90/365/EGS z dne 28. junija 1990 o pravici do prebivanja za zaposlene in samozaposlene osebe, ki so prenehale opravljati poklicno dejavnost [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 20, zvezek 1, str. 5)] in Direktiva Sveta 93/96/EGS z dne 29. oktobra 1993 o pravici do prebivanja za študente [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 250)].

[...]

(31) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih človekovih pravicah. V skladu s prepovedjo diskriminacije, ki jo vsebuje ta listina, bi države članice morale izvajati to direktivo brez diskriminacije med upravičenci te direktive na podlagi spola, rase, barve, etničnega ali socialnega porekla, genetskih lastnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti etnični manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti“.

4 Člen 1(a) Direktive 2004/38 določa:

„Ta direktiva določa:

(a) pogoje, ki urejujejo uresničevanje pravice državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic“.

5 Člen 7 navedene direktive, naslovljen „Pravica do prebivanja za več kot tri mesece“, v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Vsi državljani Unije imajo pravico prebivati na ozemlju druge države članice v obdobju, daljšem od treh mesecev če:

(a) so delavci ali samozaposlene osebe v državi članici gostiteljici [...]

[...]

3. Za namene odstavka 1(a) državljan Unije, ki ni več delavec ali samozaposlena oseba, ohrani status delavca ali samozaposlene osebe v naslednjih primerih:

(a) če je začasno nezmožen za delo zaradi bolezni ali nezgode;

(b) če je ustrezno prijavljen kot neprostovoljno brezposeln, potem ko je bil zaposlen več kot eno leto in je prijavljen kot iskalec zaposlitve pri ustreznem zavodu za zaposlovanje;

(c) če je ustrezno prijavljen kot neprostovoljno brezposeln, potem ko se mu je iztekla pogodba o zaposlitvi za določen čas, krajši od enega leta, ali potem, ko je postal neprostovoljno brezposeln v prvih dvanajstih mesecih in se je prijavil kot iskalec zaposlitve pri ustreznem zavodu za zaposlovanje. V tem primeru ohrani status delavca za dobo najmanj šestih mesecev;

(d) če se vključi v poklicno usposabljanje. Razen v primeru, da je oseba neprostovoljno brezposelna, ohranitev statusa delavca zahteva usposabljanje, povezano s prejšnjo zaposlitvijo.“

6 Člen 16(1) in (3) te direktive določa:

„1. Državljan Unije, ki zakonito prebivajo nepretrgano pet let v državi članici gostiteljici, imajo pravico do stalnega prebivališča v tej državi. [...]

[...]

3. Na nepretrgano prebivanje ne vplivajočasne odsotnosti do skupaj šest mesecev na leto ali daljše odsotnosti zaradi obveznega služenja vojaškega roka ali ene odsotnosti do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost in rojstvo otroka, resna bolezen, študij ali poklicno usposabljanje ali napotitev v drugo državo članico ali v tretjo državo.“

Pravo Združenega kraljestva

- 7 Predpisa, ki se uporabljata za varstveni dodatek, sta zakon iz leta 1992 o prispevkih in dajatvah za socialno varnost (Social Security Contributions and Benefits Act 1992) in (splošna) uredba iz leta 1987 o varstvenem dodatku (Income Support (General) Regulations 1987).
- 8 Varstveni dodatek je dajatev, ki se ob upoštevanju premoženja odobri različnim kategorijam oseb, med katerimi je v skladu s členom 4ZA navedene uredbe v povezavi s točko 14(b) priloge 1B te uredbe kategorija žensk, ki so ali so „bile [noseče], vendar zgolj za obdobje od enajst tednov pred pričakovanim tednom poroda do petnajst tednov po datumu prenehanja nosečnosti“.
- 9 Za odobritev navedene dajatve se v skladu s členom 124(1)(b) zakona iz leta 1992 o prispevkih in dajatvah za socialno varnost med drugim zahteva, da dohodki prejemnika ne presegajo predpisanega „zneska, ki se uporabi“. Če je ta znesek enak nič, se dajatev ne dodeli.
- 10 V skladu s točko 17 priloge 7 k (splošni) uredbi iz leta 1987 o varstvenem dodatku je znesek, ki se uporablja in je predpisan za „osebo iz tujine“, enak nič.
- 11 Člen 21AA(1) te uredbe pojem „oseba iz tujine“ opredeljuje kot „prosil[ca], ki običajno ne prebiva v Združenem kraljestvu [...]“.
- 12 Da bi se štelo, da običajno prebiva v Združenem kraljestvu, mora v skladu s členom 21AA(2) navedene uredbe oseba, ki zahteva varstveni dodatek, imeti „pravico do prebivanja“ v tej državi članici.
- 13 Člen 21AA(4) te uredbe določa:
- „Prosilec ni oseba iz tujine, če je:
- (a) zaposlena oseba za namene Direktive [2004/38];
 - (b) samozaposlena oseba za namene te direktive;
 - (c) oseba, ki ohrani status iz točke (a) ali (b) zgoraj v skladu s členom 7(3) te direktive;
 - (d) oseba, ki je družinski član, v smislu člena 2 te direktive, osebe iz točk (a), (b) ali (c) zgoraj;
 - (e) oseba, ki ima pravico do stalnega prebivanja v Združenem kraljestvu na podlagi člena 17 te direktive.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 14 J. Saint Prix je francoska državljanka, ki je 10. julija 2006 vstopila v Združeno kraljestvo, kjer je, večinoma kot pomožna učiteljica, delala od 1. septembra 2006 do 1. avgusta 2007. Nato se je na univerzi v Londonu vpisala na študijski program, ki bi ji omogočal pridobitev potrdila o usposobljenosti za izobraževanje, pri čemer je študijsko obdobje trajalo od 17. septembra 2007 do 27. junija 2008.
- 15 V tem obdobju je zanosila, pričakovani datum poroda pa je bil 2. junij 2008.
- 16 J. Saint Prix se je 22. januarja 2008 v upanju, da bi našla zaposlitev v srednji šoli, prijavila na agencijo za zagotavljanje začasnega dela in 1. februarja 2008 opustila študij na univerzi v Londonu. Ker ni bilo v srednji šoli prosto nobeno delovno mesto, je začasno delala v vrtcih. J. Saint Prix pa je 12. marca

2008, ko je bila noseča skoraj šest mesecev, to delo prenehala opravljati, ker je skrb za otroke v vrtcih postala zanjo prenaporna. Nekaj dni je brezuspešno iskala delo, ki bi bilo glede na njeno nosečnost primernejše.

- 17 Enajst tednov pred pričakovanim datumom poroda, in sicer 18. marca 2008, je J. Saint Prix vložila prošnjo za varstveni dodatek. Ker je Secretary of State to prošnjo z odločbo z dne 4. maja 2008 zavrnil, je pri First-tier Tribunal vložila tožbo.
- 18 J. Saint Prix je 21. avgusta 2008, to je tri mesece po prezgodnjem rojstvu svojega otroka, spet začela delati.
- 19 First-tier Tribunal je z odločbo z dne 4. septembra 2008 njeni tožbi ugodilo. Vendar je Upper Tribunal 7. maja 2010 ugodilo pritožbi, ki jo je Secretary of State vložil zoper to odločbo. Ker je Court of Appeal potrdilo odločbo Upper Tribunal, je J. Saint Prix vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču.
- 20 Zadnjenavedeno sodišče se sprašuje, ali je treba žensko, ki zaradi nosečnosti začasno preneha delati, šteti za „delavca“ za namene prostega gibanja delavcev, ki je zagotovljeno s členom 45 PDEU, in za namene pravice do prebivanja iz člena 7 Direktive 2004/38.
- 21 Predložitveno sodišče v zvezi s tem ugotavlja, da niti člen 45 PDEU niti člen 7 navedene Direktive ne opredeljuje pojma „delavec“.
- 22 Navedeno sodišče tako v bistvu meni, da je zakonodajalec Unije s sprejetjem te direktive sicer imel namen kodificirati obstoječo zakonodajo in sodno prakso, ni pa želel izključiti nadaljnega razvoja pojma delavec v zvezi s položaji, ki ob tem sprejetju niso bili izrecno upoštevani. Zato bi Sodišče ob upoštevanju posebnih okoliščin, kot so tiste, ki so značilne za nosečnost in za neposredne posledice poroda, lahko odločilo, da ta pojem razširi na nosečnice, ki za razumen čas prenehajo delati.
- 23 V teh okoliščinah je Supreme Court of the United Kingdom prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
 - „1. Ali je pravico do prebivanja, ki jo za ‚delavca‘ določa člen 7 Direktive [2004/38], treba razlagati tako, da velja le za osebe, ki (i) so v delovnem razmerju, (ii) (vsaj v nekaterih okoliščinah) iščejo delo ali (iii) so zajete v razširitvi, ki jo določa člen 7(3) [te direktive], ali pa je treba [člen 7 navedene direktive] razlagati tako, da ne izključuje priznavanja pravice do prebivanja tudi drugim osebam, ki za ta namen ohranijo status ‚delavca‘?
 2. a) Če to zadnje velja, ali velja tudi za žensko, ki razumno preneha delati ali iskati delo zaradi fizičnega napora, ki ga povzroča visoka nosečnost (in posledice poroda)?
b) Če je tako, ali se zanjo lahko uporabi opredelitev trenutka, ko se šteje, da to lahko upravičeno stori, določena v nacionalnem pravu?“

Vprašanji za predhodno odločanje

- 24 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba pravo Unije, zlasti člen 45 PDEU in člen 7 Direktive 2004/38, razlagati tako, da ženska, ki preneha delati ali iskati zaposlitev zaradi fizičnih omejitev, povezanih z visoko nosečnostjo in posledicami poroda, ohrani status „delavca“ v smislu navedenih členov.
- 25 Za odgovor na ti vprašanji je treba najprej opozoriti, da iz tretje in četrte uvodne izjave navedene direktive izhaja, da je njen cilj preseči tak sektorski in posamični pristop k temeljni in individualni pravici državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja v državah članicah, da bi se olajšalo

uresničevanje te pravice z enotnim pravnim aktom, ki kodificira in spreminja instrumente prava Unije, ki so obstajali pred to direktivo (glej v tem smislu sodbo Ziolkowski in Szeja, C-424/10 in C-425/10, EU:C:2011:866, točka 37).

- 26 V zvezi s tem iz člena 1(a) Direktive 2004/38 izhaja, da je njen namen določiti pogoje za izvajanje navedene pravice, med katerimi je glede prebivanja v obdobju, daljšem od treh mesecev, med drugim pogoj, naveden v členu 7(1)(a) te direktive, da morajo imeti državljani Unije status delavca ali samozaposlene osebe v državi članici gostiteljici (glej v tem smislu sodbo Brey, C-140/12, EU:C:2013:565, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 27 Člen 7(3) navedene direktive podrobneje določa, da za namene člena 7(1)(a) te direktive državljan Unije, ki ni več delavec ali samozaposlena oseba, kljub temu ohrani status delavca ali samozaposlene osebe v posebnih primerih, in sicer, če je začasno nezmožen za delo zaradi bolezni ali nezgode, če je, v nekaterih primerih, neprostovoljno brezposeln, ali če se pod določenimi pogoji vključi v poklicno usposabljanje.
- 28 Ugotoviti pa je treba, da člen 7(3) Direktive 2004/38 ne obravnava izrecno položaja ženske, ki je v posebnem položaju zaradi fizičnih omejitev, povezanih z visoko nosečnostjo in posledicami poroda.
- 29 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba nosečnost v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča jasno ločiti od bolezni, saj nosečnost nikakor ni primerljiva s patološkim stanjem (glej v tem smislu zlasti sodbo Webb, C-32/93, EU:C:1994:300, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 30 Iz tega izhaja, da ženske v položaju J. Saint Prix, ki zaradi visoke nosečnosti in posledic poroda začasno preneha delati, ni mogoče opredeliti kot osebo, ki je začasno nezmožna za delo zaradi bolezni v smislu člena 7(3)(a) Direktive 2004/38.
- 31 Vendar niti iz celotnega člena 7 navedene direktive niti iz drugih določb te direktive ne izhaja, da je v takih okoliščinah državljanu Unije, ki ne izpolnjuje pogojev iz navedenega člena, zaradi tega sistematično odvzet status „delavca“ v smislu člena 45 PDEU.
- 32 Kodifikacija instrumentov prava Unije, starejših od navedene direktive, ki je bila cilj te direktive in katere izrecen namen je olajšati uresničevanje pravice državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja v državah članicah, ne more omejiti obsega pojma delavca v smislu Pogodbe o DEU.
- 33 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča treba pojem „delavec“ v smislu člena 45 PDEU glede na to, da opredeljuje področje uporabe temeljne svoboščine, določene v Pogodbi o DEU, razlagati široko (glej v tem smislu sodbo N., C-46/12, EU:C:2013:97, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 34 V skladu s tem je Sodišče odločilo, da vsak državljan države članice – ne glede na njegovo prebivališče in državljanstvo – ki je izkoristil pravico do prostega gibanja delavcev in ki je opravljal poklicno dejavnost v drugi državi, kot je tista, kjer je njegovo stalno prebivališče, sodi v področje uporabe člena 45 PDEU (glej zlasti sodbi Ritter-Coulais, C-152/03, EU:C:2006:123, točka 31, in Hartmann, C-212/05, EU:C:2007:437, točka 17).
- 35 Tako je sodišče tudi pojasnilo, da je treba v okviru člena 45 PDEU osebo, ki za določen čas za nadomestilo opravlja dejavnosti za drugo osebo in po njenih navodilih, šteti za delavca. Ko delovno razmerje preneha, zainteresirana oseba načeloma izgubi status delavca, čeprav ima lahko ta status po prenehanju delovnega razmerja po eni strani določene učinke, osebo, ki dejansko išče zaposlitev, pa je treba po drugi prav tako šteti za delavca (sodba Caves Krier Frères, C-379/11, EU:C:2012:798, točka 26 in navedena sodna praksa).

- 36 Zato je treba za namene obravnavane zadeve poudariti, da prosto gibanje delavcev zajema pravico državljanov držav članic do prostega gibanja in prebivanja v drugih državah članicah, da bi si tam poiskali zaposlitev (glej zlasti sodbo Antonissen, C-292/89, EU:C:1991:80, točka 13).
- 37 To pomeni, da opredelitev delavca v smislu člena 45 PDEU in pravice, ki izhajajo iz tega statusa, niso nujno odvisne od obstoja ali dejanskega nadaljevanja delovnega razmerja (glej v tem smislu sodbo Lair, 39/86, EU:C:1988:322, točki 31 in 36).
- 38 V nasprotju s tem, kar zatrjuje vlada Združenega kraljestva, v teh okoliščinah ni mogoče trditi, da člen 7(3) Direktive 2004/38 taksativno našteva okoliščine, v katerih lahko delavec migrant, ki ni več v delovnem razmerju, kljub temu še naprej obdrži navedeni status.
- 39 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da je J. Saint Prix v Združenem kraljestvu opravljala poklicno dejavnost, preden je manj kot tri mesece pred rojstvom svojega otroka prenehala delati zaradi fizičnih omejitev, povezanih z visoko nosečnostjo in neposrednimi posledicami poroda, česar stranke v postopku v glavni stvari ne izpodbijajo. Ne da bi ob prekinitvi poklicne dejavnosti zapustila to državo članico, je tri mesece po rojstvu svojega otroka spet začela delati.
- 40 Dejstvo, da mora ženska zaradi navedenih omejitev prenehati opravljati poklicno dejavnost za obdobje, ki je potrebno za njeno okrevanje, načeloma ni tako, da bi tej osebi vzelo status „delavca“ v smislu člena 45 PDEU.
- 41 Okoliščina, da te osebe na trgu dela države članice gostiteljice za nekaj mesecev dejansko ni bilo, ne pomeni, da je ta oseba v tem obdobju prenehala biti del tega trga, če se vrne na delo oziroma si v razumnem roku po porodu najde drugo zaposlitev (glej po analogiji sodbo Orfanopoulos in Oliveri, C-482/01 in C-493/01, EU:C:2004:262, točka 50).
- 42 Zadevno nacionalno sodišče mora pri ugotavljanju, ali je obdobje med porodom in vrnitvijo na delo mogoče šteti za razumno, upoštevati vse posebne okoliščine postopka v glavni stvari in nacionalna pravila, ki se uporabljajo in urejajo trajanje porodniškega dopusta v skladu s členom 8 Direktive Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 110).
- 43 Rešitev iz točke 41 te sodbe je v skladu s ciljem člena 45 PDEU, da se delavcu omogoči prosto gibanje in prebivanje v drugih državah članicah zaradi zaposlitve (glej sodbo Uecker in Jacquet, C-64/96 in C-65/96, EU:C:1997:285, točka 21).
- 44 Kot trdi Evropska komisija, bi bila državljanka Unije namreč odvrnjena od uresničevanja svoje pravice do prostega gibanja, če bi s tem, da bi bila noseča v državi članici gostiteljici in bi zaradi tega prenehala delati, čeprav za kratek čas, tvegala, da izgubi status delavca v tej državi.
- 45 Poleg tega je treba opozoriti, da pravo Unije ženskam zaradi materinstva zagotavlja posebno varstvo. Pri tem je treba poudariti, da člen 16(3) Direktive 2004/38 za izračun neprekinjenega obdobja petih let prebivanja v državi članici gostiteljici, ki državljanom Unije omogoča pridobitev pravice do stalnega prebivanja v tej državi, določa, da na nepretrganost tega prebivanja na primer ne vpliva neprekinjena odsotnost do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot sta nosečnost in rojstvo otroka.

- 46 Če torej odsotnost zaradi pomembnega dogodka, kot sta nosečnost ali porod, v skladu z navedenim varstvom ne vpliva na nepretrganost petletnega prebivanja v državi članici gostiteljici, ki se zahteva za odobritev navedene pravice, potem fizične omejitve, povezane z visoko nosečnostjo in neposrednimi posledicami poroda, zaradi katerih mora ženska začasno prenehati delati, *a fortiori* ne morejo povzročiti, da ta izgubi status delavca.
- 47 Ob upoštevanju vseh navedenih preudarkov je treba na vprašanji predložitvenega sodišča za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 45 PDEU razlagati tako, da ženska, ki preneha delati ali iskati zaposlitev zaradi fizičnih omejitev, povezanih z visoko nosečnostjo in posledicami poroda, ohrani status „delavca“ v smislu navedenega člena, če se vrne na delo oziroma si v razumnem roku po rojstvu otroka najde drugo zaposlitev.

Stroški

- 48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da ženska, ki preneha delati ali iskati zaposlitev zaradi fizičnih omejitev, povezanih z visoko nosečnostjo in posledicami poroda, ohrani status „delavca“ v smislu navedenega člena, če se vrne na delo oziroma si v razumnem roku po rojstvu otroka najde drugo zaposlitev.

Podpisi